

New York Timesi bestsellerite autor

CARLA NEGGERS

Neljas raamat

KAJAJÄRV

Swifti jõeoru romaan

Carla Neggers
Echo Lake
2015

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Krista Saar
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2015 by Carla Neggers
© 2016 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B09316416
ISBN 978-9949-25-977-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Mu sōbrale Sally Fairchild Schoeneweissile

ÜKS

Nii väga kui Heather Sloan armastaski New Englandi* säravat talvapäeva, polnud kutsika jälitamine läbi põlvini ulatuva lume kümnekraadises külmas tema arvates küll mingi lõbu. Rohan – ärajooksnud kutsikas, aastane kuldne retriiver – ei väsinud kiiresti ega jäänud ka lahti aetud sõiduteele ja puhtaks kühveldatud kõnniteedele. Mitte mingil juhul. Ta ajas oma jälgi, mis viisid läbi metsa otse vaikse külmunud Kajajärve äärde.

Heather ei jälitanud eksikombel jänest või hirve. Need olid kindlasti kutsika jäljed. Ta peatus, märgates, et rada kaldus paremale, paralleelselt järvega. Miski pidi olema köitnud Rohani tähelepanu. Lind, tuulesahin, mingi heli.

Suurepärase.

Heather järgnes jälgedele läbi sügava hange, aga need kadusid kahe jändriku tsuuga madalal rippuvate lumest raskete okste alla. Rohan võis kergesti nende alla mahtuda. Heather mitte. Puud kasvasid koos nii lähistikku, et katse end nende vahelt läbi pigistada tähendas lume saamist endale kaela. Nende ümbert ringi minnes riskiks ta võimalusega jälgi mitte leida.

Tal oli juba külm. Ta ei olnud riides kutsika päästeoperatsiooni kohaselt. Pahklusaapad, nahkkindad, villane sall ja kolmveerandpikkuses šokolaadpruun villane mantel. *Miks?* Miks polnud ta kõigist päevadest just täna kandnud oma Carhartti jopet ja L. L. Beani saapaid? Asi polnud selles, nagu avaldaks ta rõivastus muljet Vic Scarlatticele, äsja erru läinud diplomaadile, kelle suvekodu renoveerimist ta juhtis. Mehe 1912. aasta järvemaja polnud praegu puude vahelt väikese külalismaja taga näha. Vic otsis praegu läbi garaaži, kuuri ja etikuid. Adrienne Portale, ühe Vici välisteenistuse sõbra veiniekspertist tütar, otsis majas juhuks, kui Rohan polnudki lõppude lõpuks välja lipsanud.

---

* New England – Uus-Inglimaa, osariikide rühm USA kirdeosas. (Tõlkija)

Aga ta oli ja ta oleks selles külmas tõsises hädas, kui Heather teda varsti ei leia. Mida tähendas väike lumi seljal? Viie vanema vennaga polnud see midagi taolist, millega ta poleks harjunud. Nad olid igal uusaastal pidanud kangelaslikku lumesõda.

Heather sukeldus tsuugade alla, liikudes nii kiiresti, kui suutis, ent ta ei saanud kuidagi vältida igihaljaste okste külge klammerdunud lume häirimist. Ta sai lumepihu näkku ja lumekamaka seljale ning peaaegu kaotas ühe saapa, aga kui ta tsuugade teises küljes välja ilmus, seisis ta peaaegu Rohani jälgedel.

Ta jäi liikumatult seisma, vaigistades oma hingamist, kuni ta kuulatas. Tema põsed olid tuimad, sõrmeotsad ja varbad valutasiid külmast. Ta oli tõmmanud salli mütsi asemel üle pea nii hästi kui suutis, aga see oli nüüd lahti tulnud ja üks ots rippus eest alla. Hilise jaanuari õhtupoolikutaevas oli pilvitu, õhk karge, selge ja külm, nagu see oli olnud viimasest tormist kogu selle nädala vältel. Ta vaatas vasakule lumega kaetud järve poole. Kajajärv ei olnud väga suur, kuid siiski suurimaid järvi kõrvalises Knights Bridge'is, Massachusettsis.

Seal.

Heather keeras ringi eestpoolt kostva heli peale ja sundis end mitte liigutama. Ta kuulatas, kindel, et kuulis midagi peale omaenese hingamise.

Klähvatused.

Kile kaeblik karjatus.

See pidi olema Rohan.

Mure ja kergendustunde seguga sööstis Heather hädaklähvatuste ja karjatuste suunas, järgides jälgi raagus vahtrate ja tammede vahel ning valgetest mändidest mööda. Maapind oli ebauhtlane, lumi ulatus mõnikord üle põlve. Lumeräätsad või suusad oleksid aidanud, aga ta oli need oma pikapisse jätnud ja Vic polnud suur talisportlane. „Mulle meeldib lund vaadata,“ oli ta Heatherile öelnud. „Mulle ei pea tingimata meeldima sellesse lõbu pärast minna.“

Heather jõudis madala kivise ojani, mis suubus järve, kuid oli nüüd enamasti külmunud. Vesi nirises ja keerles mõnes kohas lume ja jää vahel, kus vool oli tugevam.

„Rohan,“ hüüdis Heather vaikselt, tahtmata kutsikat karjumisega ehmata. „Kus sa oled, semu?“

Ta kuulis lõõtsutamist, seejärel vingumist. Ta nihkus ojakaldale lähemale ja vaatas ülesvoolu. Tema süda võpatas, kui ta nägi kuldset karvapalli – väikest Rohanit, kes rabeles, et välja ronida vee, lume, jää ja kivide vahelt.

„Oh, Rohan. Sa oled hädas, oled ju?“

Ojakaldal kasvasid tihedad puud ja kallas oli järsem kohas, kuhu Rohan kinni oli jäänud. Temani jõudmine ei ole kerge. Jäädes ojale lähedale, haaras Heather puuvõsudest ja okstest kinni, kasutades neid tasakaalu hoidmiseks rasketes tingimustes.

Kui ta oli Rohaniga kõrvuti, tõi koer kuuldavale innuka täiemõõdulise haukumise.

Kindlasti oli ta oma lustakuses siia jooksnud, jää ja lume vahele kinni jäänud ning ta jaks oli otsa saanud. Ta oli ju lõppude lõpuks alles kutsikas. Heather mõistis, et Rohan ei suuda oma täbarast olukorrast ilma temapoolse abita välja pääseda. Ta peab koerast kinni haarama – eelistatavalt nii, et ta ei lõpetaks ise löksus seal külmas ojas.

„Rahu, Rohan,“ ütles ta, hoides ühest peenikesest puust kinni ja sirutades vaba käe väriseva kutsika poole. „Viime su sooja ja turvalisse paika, eks ole?“

Ta sirutas käe, nii et sõrmeotsad olid ainult mõne tolli kaugusel kutsikast, kuid libises lumes. Ta ei suutnud jalgealust tagasi saada ja kukkus ühele põlvele, toetades vaba käe lumme, et hoida end oja kukkumast. Ta tundis külma vett voolamas oma vasakusse saapasse ja mööda säärt üles, kuid hammustas karjatuse tagasi, et Rohanit mitte paanikasse ajada. Viimaks ajas ta end püsti, kaotades selle käigus kinda.

Ta ei kõhelnud, vaid tõstis kutsika sülle ja liikus kiiresti, hiivates end mööda puust, mida ta tasakaalu hoidmiseks kasutas, seejärel haarates järgmise järele. Ta surus jalad lumme, et takistada enda ja Rohani tagasilibisemist oja.

Ta surus karvase koera enda vastu ja tundis, kuidas kutsika väike süda peksis. „Ma sain su kätte,“ sosistas ta, enda süda metsikult pekslemas. „Ma sain su kätte.“

Heather tahtis lumme istuda ja hinge tõmmata, aga teadis, et see poleks mõistlik. Tema värisemine oli hoiatus, et teda ähvardab alajahtumise oht. Sellest tuleb külm ja märg tagasitee Vici majja, seega pidi ta pihta hakkama ja hoidma end liikumas.

Kui ta end sirgu ajas, mõtles ta, et haistis puusuitsu – arvatavasti lõkkest või puudega köetavast ahjust. Kuidas see sai võimalik olla? Ta oli peamajast liiga kaugel. See pidi olema tema kujutlusvõime või loomuliku optimismi vili.

Ta kuulis oksaprõksatust ja vaatas ojast eemal kasvavate puude vahelt üles. Mees, keda ta ei tundnud, astus kergelt alla tema ja Rohani poole. Ta kandis musta seemisnahast jopet ja tugevaid saapaid, aga mitte mütsi ega kindaid.

Mees uuris teda pealaest jalatallani, enne kui rääkima hakkas. „Tubli töö kutsika päästmisel.“

„Te jälgisite?“

„Jah, ma’am. Ma ei tahtnud teid ehmatada.“

Heather tundis, kuidas Rohan ta süles liigutas, aga ei haukunud. Arvatavasti liiga väsinud. „Olite valmis mind päästma tulema, kui ma sisse kukun, eks ju?“

„Te kukkusite sisse,“ märkis mees, osutades tema märjale vasakule jalale.

„Mitte tervenisti.“

„Te oleksite jääpurikas, kui oleksite tervenisti sisse kukkunud. Olin ise teel seda väikemeest päästma. Ma peatun Vici külaliskambris. Jõudsin siia eile hilisõhtul. Muide, mu nimi on Brody.“

„Heather Sloan,“ ütles Heather. „Meeldiv tutvuda.“

Välja arvatud see, et tal oli tunne, nagu peaks ta seda meest tundma. *Tundis* teda.

Brody suunas oma pilukil silmad – tumedad, kullaga täpistatud – temale. Tal olid lühikeseks lõigatud tumedad juuksed, kandiline lõug ja lõual lohk. Heather raputas maha mõtte, et ta oli kuidagi tuttav. Ta ei tundnud kedagi, kes võiks olla Vic Scarlatti külaline.

Brody astus temast mööda ja tõstis tema mahakukkunud kinda lumest üles. Heather märkas tema laiui õlgu ja lihaselisi reisi, mida katsid tumedad presentpüksid. Ta paistis välja tugev ja uskumatult heas füüsilises vormis olevat. Veel üks diplomaat? Millegipärast Heather seda ei arvanud.

Brody ajas end sirgu ja pistis kinda tema mantlitaskusse. „See on lund täis ega anna teile sooja. Ma võin võtta kutsika, kui soovite. Anda teile võimaluse end kokku võtta.“

„Minuga on kõik korras, tänan, ja ma saan Rohaniga hakkama.“

„Rohan?“ Brody silitas pehmet karva kutsika kõrva taga. „Ta ei näe praegusel hetkel just välja nagu Rohani ratsanik, ega ju?“

Heather nõustus, et see Tolkienist inspireeritud nimi oli sellise tormaka, saatanlikult elava kutsika jaoks kohatult kuninglik. Rohan hakkas ta süles raskeks muutuma, aga Heather märkas, et tema südamekiirus oli rahunenud.

„Ta ei ole minu kutsikas,“ ütles ta. „Ma aitasin teda lihtsalt otsida.“

„Kas Vic Scarlattil on kutsikas?“ Brody naeris, otsekui lõbustaks ja üllataks teda see väljavaade. „Oletan, et errujäämine teeb seda isegi sellisele mehele nagu Vic.“

„Ta on eksinud. Ma mõtlen Rohanit. Vic leidis ta paar päeva tagasi siin ringi hulkumas ja võttis enda juurde.“

„Nonoh, tubli Vicist.“

„Veel üks külaline nimetas ta Rohaniks. Adrienne Portale. Kas olete sõbrad?“

„Ei. Ma ei tunne teda.“

Rohan puges sügavamale Heatheri sülle. „Peaksin tagasi minema. Ilm on isegi jaanuari kohta külm.“

„Ma saadan teid.“

Heather tõmbas sügavalt hinge. Kui mõtlema hakata, polnud tal aimugi, kes see mees oli. „Tänan, kuid ma saan hakkama.“

„On teil midagi selle vastu, kui ma tulen teiega kuni külaliskambrini?“

„Kuidas te Vici tunnete?“

„Meie tutvus on väga ammune.“

Ebamäärane vastus. „Te olete palju noorem kui tema.“

„Jah, olen küll.“

Heather kõhkles. „Peaksin Vicile teada andma, et Rohan on nüüd väljaspool ohtu.“

„Ma saatsin talle juba sõnumi, et üks tumedapäine pruunis mantlis naine on kutsika äsja ojast päästnud.“

„See oli piisav.“

„Ta ei ole vastanud. Samuti teatasin talle, et teil läheks tarvis kuivi riideid.“ Brody noogutas puude vahelt paistva peahoone poole. „Kas lähme?“